

Història

Pere Bosch i Cuenca pbosch@lrp.catL'edifici històric de la [Universitat de Barcelona](#) ⇨ ORIOL DURAN

MEMÒRIA UNIVERSITÀRIA

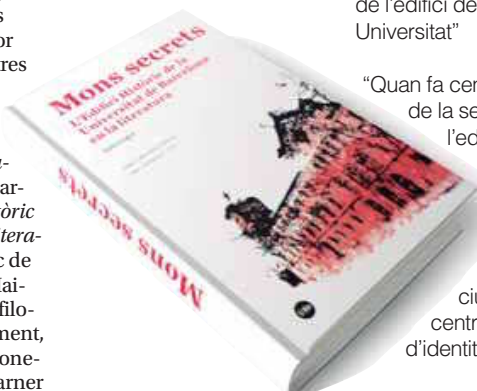
Al bar de la Universitat, per on s'arribava després de travessar el pati de lletres, hi vaig fer mitja vida. No hi havia vinyes roges, d'un roig madur, ni un xiprer que somniava. Ni res es desfeia, a ponent, en suc de taronja. Només hi havia parets d'un color groc dubtós, una llum color cendra que s'escolava per unes finestres brutíssimes i unes taules que podien de tanta suor acumulada." La cita anterior correspon al llibre de Montserrat Roig *Digueu que m'estimes encara que sigui mentida* i també pot trobar-se al recull *Mons secrets. L'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona en la literatura*. La selecció, que ha anat a càrrec de Joan Santanach i Noemí Montetes-Mairal, professors dels departaments de filologia catalana i hispànica respectivament, inclou 69 fragments d'alumnes ben coneguts, com ara Joan Maragall, Josep Carner

MONS SECRETS. L'EDIFICI HISTÒRIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA EN LA LITERATURA

Autor: Noemí Montetes-Mairal i Joan Santanach (eds.)

Editorial: [Universitat de Barcelona](#)

Pàgines: 182
Preu: 12 euros

Un petit tast

"A partir de la segona meitat dels anys cinquanta, i sobretot als anys seixanta, la situació política va afavorir, paradoxalment, una aproximació entre la societat i la universitat [...] Durant un temps, fins i tot, va haver-hi un destacament policial permanentment aquarterat dins de l'edifici de la plaça de la Universitat"

"Quan fa cent cinquanta anys de la seva inauguració, l'edifici de la plaça de la Universitat, l'Edifici Històric, s'ha convertit en un espai emblemàtic de la ciutat, situat ben al centre, i en un signe d'identitat de la institució"

o la mateixa Montserrat Roig, entre d'altres; però també de professors com Ferran Soldevila o Maria Àngels Anglada

El criteri que han adoptat els editors, més que no pas l'exhaustivitat, altrament inabastable, ha estat recollir mencions curtes, amb la qual cosa el resultat final és un llibre àgil, de lectura agradable. També és un llibre divers; i això no només per l'ampli ventall d'escriptors que podem trobar-hi, sinó també pel format en què han deixat el seu record i que va des de la novel·la o la poesia fins al dietari o la crònica periodística. Alguns textos fan referència a l'edifici; d'altres, a l'experiència docent, i també a les vivències associades a l'espai. El llibre també és un quadre il·lustratiu dels canvis que ha viscut la Universitat en els seus 150 anys d'història. Hom pot trobar-hi retratada aquella institució centralitzada i pedagògicament nefasta dels inicis fins als anys transformadors i convulsos de la República; o aquells en què es va convertir en un dels punts de l'oposició al franquisme. En general, es tracta d'un calidoscopi divers de veus que han deixat un rastre de memòria universitària.